

Matouš 21,18 – 22 Prokletí fíkovníku / Abakuk 3,17 – 18; Micheáš 4,1 – 5 /

Biblický oddíl z Mt evangelia, který je podle ekumenického lekcionáře určený pro tuto neděli, je potřeba správně pochopit. Evangelista zařazuje vyprávění o prokletí fíkovníku za zprávu o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma na oslu a o očištění chrámu (= vyhnání prodavačů a směnárníků z chrámu). Je to tedy čas krátce před židovskými velikonočními svátky, kdy bude Ježíš zatčen, mučen a nespravedlivě, nevinně ukřižován. A Pán Ježíš to věděl. Proto právě sem vložil autor Mt evangelia na výklad těžký příběh o prokletí fíkovníku. **Fíkový strom bez sebemenšího ovoce je zde obrazem izraelského národa** – Hospodinem vyvoleného a opečovávaného. Na první pohled vypadal pěkný, zdravý, úrodný (zelený fíkovník), ale jeho vnější vzhled byl klamný. Nedával – nenesl žádné ovoce. A dokonce samotného Božího Syna Ježíše nejvyšší představitelé židovského národa nepřijali, neuvěřili mu a chtějí ho odstranit – což zanedlouho udělají. Neplodný, neužitečný fíkovník symbolizuje v Boha věřícího člověka, který však nenese ovoce, který nečiní dobro.

Vesnice Betanie, kde Ježíš krátce před svou smrtí pobýval a přespával u přátel (Šimon malomocný, Lazar se sestrami), ležela na východním úpatí Olivetské hory asi 3 km od Jeruzaléma. Olivetská neboli Olivová hora byla v Ježíšově době proslulá kromě olivových stromů také fíkovým hájem. Kolem něho šel Ježíš z Betanie do Jeruzaléma a chtěl si utrhnout fíky...

Rčení „bydlel bezpečně pod svým fíkem“ bylo pro Židy vyjádření blažené doby, pokoje, požehnání a spásy (viz 1Kr 5,5; Mi 4,4). Naopak starozákonní proroci věděli o případech, kdy fíkovník nenese žádné ovoce, ačkoliv je to strom, který v teplých krajích dává úrodu 3x za rok! Takový strom bez užitku bude vyřazen, zavržen. / čti Lukáš 13,6 – 9/ Takže Ježíšovi učedníci a později čtenáři Matoušova evangelia dobře znali ze Starého zákona tento obraz a toto přirovnání: Zelený strom v plné síle s mnoha zdravými, chutnými plody = symbol Božího požehnání, hojnosti. Uschlý fíkovník = symbol zavržení. My se dnes nevymlouvejme na to, že Pán Ježíš přirovnal neplodný fíkovník k izraelskému národu. Vyvoleným lidem jsou po Kristově vzkříšení všichni jeho následovníci – Kristovci = křesťané. Také my jsme těmi fíkovníky, ke kterým Ježíš přichází a očekává ovoce. Neseme ve svém životě ovoce své víry?

K vyprávění o neplodném fíkovníku je připojeno Ježíšovo slovo o víře. Učedníci se diví náhlému uschnutí fíkovníku a Ježíš jim říká: Budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte mnohem víc. Ano, po Kristově vzkříšení a jeho odchodu do Boží dimenze učedníci činili mnohem více – uzdravovali, křísili a především hlásali radostnou zprávu (= evangelium) o Boží lásce projevené nejvíce v Ježíši Kristu. Poslední věta našeho dnešního evangelního oddílu zní: „Ježíš řekl: Věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“ Je to úžasné zaslíbení a současně víme, že to nefunguje tak automaticky a hned, jak bychom si to představovali. Zdaleka ne všechno, oč v modlitbě prosíme, dostáváme. Buď máme malou víru a proto nejsme vyslyšeni, nebo to, oč prosíme, není v souladu s Boží vůlí a Bůh má jiné plány. Anebo Bůh něco zlého prostě změnit nemůže, ale dá nám sílu a odvahu to unést. Ano, je to složité a často pro nás těžké. Přesto **se máme stále upřímně modlit a vytrvale prosit. A s velikou vírou – důvěrou vše odevzdat Bohu, do jeho vůle a moci.**

Bůh vás provázej, posiluj a ochraňuj!

/Jindřiška Buttová, slovo na neděli 18. 10. 2020/